



## УмноТО Овчарче



Младо овчарче пасло стадо край царския пѣть. Хрупали овцитѣ тревица. Овчарчето се подпрѣло на кривака. Мислѣло си нѣщо.

Изведнажъ то скочило, ударило си калпака о земята и викнало:

— Отгатнахъ, отгатнахъ!

Тъкмо въ туй време миналъ царьтъ въ златна колесница. Подплашили се конетѣ отъ калпака на овчарчето. Втурнали се — не могатъ да ги удържатъ. Като укротили конетѣ, царьтъ далъ знакъ да спратъ. Пратилъ да повикатъ овчарчето. Довели го. Взели му калпака. А царьтъ го попиталъ:

— Защо подплаши конетѣ, момко?

— Не съмъ искалъ да ги подплаша, царю честити. Азъ отгатнахъ една гатанка. Зарад-

вахъ се. Ударихъ си калпака. Не помислихъ, че ще уплаша конетѣ.

— Каква е тая гатанка?

— Ще я кажа, царю честити: „Кое е това нѣщо, което е по-високо отъ човѣкъ, а по-малко отъ кокошка?“

Замислилъ се царьтъ. Не можалъ да отгатне.

Попиталъ и царедворцитѣ, що били съ него. И тѣ не отгатнали. Обърналъ се после къмъ момчето и ракълъ:

— Кажи, момче, кое е това нѣщо, което е по-високо отъ човѣкъ, а по-малко отъ кокошка?

— Калпакътъ, царю честити. Нали е по-малкъ отъ кокошка, а като го нахлупимъ, става по-високъ отъ човѣка.

— Така е, — рекълъ царьтъ. — Ти си умно момче. Прощавамъ ти, дето подплаши коне-